

Στην έννοια του καθήκοντος επικεντρώνεται το Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα του Προέδρου της Δημοκρατίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Με Γιώργο Σεφέρη και Οδυσσέα Ελύτη, τους δύο Έλληνες νομπελίστες Λογοτεχνίας διανθίζει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τασούλας το Πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του.

Ο κ. Τασούλας, σύμφωνα με το ΑΠΕ ΜΠΕ, παραφράζει τον πρώτο στίχο («Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει») από το ποίημα του Γιώργου Σεφέρη «Με τον τρόπο του Γ.Σ.» (1936) λέγοντας: «Ας είναι η νέα χρονιά μια ευκαιρία να αλλάξουμε όλα όσα μας πληγώνουν στηριζόμενοι σε όλα όσα μας ενώνουν».

Επίσης παραφράζει, σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, και δύο στίχους του Οδυσσέα Ελύτη, από το «Άξιον Εστί» (1959), λέγοντας: «Αυτή η χώρα που “χτίστηκε μέσα στα βουνά και κλείστηκε μέσα στη θάλασσα” μπορεί να προχωράει μπροστά σε πείσμα των καιρών». Πρόκειται για στίχους από το «Άξιον Εστί» τους

οποίους μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης στο τραγούδι «Ένα το χελιδόνι».

Αξιοποιεί επίσης στίχο του Διονύση Σαββόπουλου («Των Ελλήνων οι Κοινότητες») αναφερόμενος στον οικουμενικό ελληνισμό.

Το Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα του Προέδρου της Δημοκρατίας επικεντρώνεται, σύμφωνα πάντα με τις ίδιες πληροφορίες, στην έννοια του καθήκοντος. Πρόκειται για **επτά αναφορές στο καθήκον**, για επτά διαφορετικές μορφές και όψεις του καθήκοντος.

* Το καθήκον μας προς τους συνανθρώπους μας που δοκιμάζονται, δικούς μας αλλά και ξένους. «Έχει αξία βαθιά να τείνεις το χέρι σου στον ξένο», λέει χαρακτηριστικά.

* Το καθήκον μας να διασφαλίσουμε ότι η ανόρθωση της χώρας μετά από το ναδίρ της οικονομικής κρίσης «δεν θα είναι μια ακόμα αναλαμπή».

* Το καθήκον μας να απομονώσουμε τις Σειρήνες του μίσους, της εγωπάθειας, του διχασμού και του μηδενισμού. «Η Ελλάδα χρειάζεται περισσότερη ειλικρίνεια στη δημόσια ζωή και λιγότερη στρεψοδικία και τοξικότητα στα κοινωνικά δίκτυα και στην πολιτική».

* Το καθήκον μας να διατηρούμε την εθνική ασφάλεια στο επίκεντρο της σκέψης μας. «Έχουμε ωφεληθεί με αδιατάρακτη ειρήνη ακριβώς γιατί δεν παραμελούμε την εθνική μας άμυνα».

* Το καθήκον της εθνικής αυτογνωσίας, υπερηφάνειας και αυτοπεποίθησης, όπου αξιοποιεί και έναν πασίγνωστο στίχο του Διονύση Σαββόπουλου. «Η έννοια της πατρίδας δεν περιορίζεται στα σύνορα της πατρίδας. Η καρδιά του ελληνισμού χτυπάει στην Κύπρο που την θέλουμε και πάλι ενωμένη, χτυπάει «στων Ελλήνων τις κοινότητες» της Μαύρης Θάλασσας, των Βαλκανίων, της Βόρειας Ευρώπης, της Κωνσταντινούπολης και του Εύξεινου Πόντου. Χτυπάει ακόμα στις κοιτίδες και τις πατρίδες της Μεγάλης Ελλάδας.»

* Το καθήκον της συνειδητοποίησης για το τι σημαίνει ελληνική γλώσσα. «Οπουδήποτε στον κόσμο ακούστηκε ο ήχος της ελληνικής γλώσσας το σημάδι παραμένει ανεξίτηλο πάνω στον χάρτη».

* Το καθήκον της πολιτείας απέναντι σε κάθε κοινωνική ομάδα, αλλά και το καθήκον κάθε κοινωνικής ομάδας απέναντι στο κοινωνικό σύνολο – με αφορμή τις αγροτικές κινητοποιήσεις. «Η Πολιτεία και η κοινωνία δεν αγνοούν την προσφορά και τον κόπο των αγροτών και των κτηνοτρόφων, και η Πολιτεία δεν μπορεί παρά

να επιδιώκει τη συνεννόηση μαζί τους για τη χάραξη της πολιτικής της. Όπως ταυτόχρονα ο αγροτικός κόσμος δεν μπορεί παρά να επιζητεί λύσεις στα υπαρκτά και σοβαρά προβλήματα του συζητώντας έντιμα και εποικοδομητικά με την πολιτεία με στόχο την διατροφική επάρκεια και ασφάλεια και την ανταγωνιστικότητα των Ελληνικών προϊόντων, αλλά και την κοινωνική ανταπόκριση και ευημερία».

Πηγή ΑΠΕΜΠΕ